

PROHÁSZKA ÜZENETE

A Vasútvidéki Prohászka Egyházközség értesítője

Kiadja a Vasútvidéki Prohászka Egyházközség, hetente 150 példányban

2017. JÚNIUS 18. ÚRNAPJA

XXI. ÉVFOLYAM 25. (964.) SZÁM

Mottó *Hogy adhatja ez a testét eledelül*

A kezdő újságírókat megtanítják, hogy minden eseményt öt kérdésre kell redukálni, tömöríteni: Mi? Ki? Mikor? Hol? Hogyan? A valóban lényeges kérdés: a Miért?- többnyire megválaszolatlan marad. Az már filozófia... A Mi itt a Ki, és épp ez hozza zavarba a korabeli kommentátort. Hogyan lehet a Mi? egyúttal Ki? És fordítva. Minden további csodálkozás ebből fakad. A mai napig. A kenyér az élet, és az élet Jézus, ez már kötőien hangzik, anyagi valóságában nehezen fogadjuk el. Kegyetlenül hangzik ez az „aki issza az én vére-met”... Pedig a Megtestesülés, amely önmagában elég döbbenetes, ezzel válik teljessé, e kenyér-test azonosság miatt lesz az Isten- Ember azonosság provokáció. A Karácsony most és ma éri el természetes csúcspontját. Úrnapija nincs Karácsony nélkül, de ugyanakkor a Karácsony végső értelme. Így adhatja az Ú önmagát nekünk újra és újra, nemzedékről nemzedékre, hogy szeretetére emlékeztessen.

A mai ember azonban megreked a „Hogyan”-ban. Ez a technológiai világkép, a mérnökök és közgazdászok világa. A mi megszállottságunk. Azt szeretnénk tudni, hogyan csinálja. S eközben elsikkad a Miért. Meg kell tanulnunk kérdezni! Ahogy a gyerekek!

Kiss Ulrich SJ

AZ OLTÁRISZENTSÉG ÜNNEPE

A pünkösdi kettős ünnepe utáni tizedik napra (csütörtökre) a katolikus naptárban úrnapija esik. Ezen a napon „Krisztus titokzatos testét” (Corpus Christi Mysticum) az oltáriszentséget ünnepli az egyház. Kötelező – piros betűs – ünneppé 1264-ben IV. Orbán pápa tette földijé, Lüttichi Szent Julianna (†1258) hatására, aki egy látomásában a teliholdat látta, melyből egy darabka hiányzott. Julianna a látomását úgy értelmezte, hogy a Hold az egyházi évet jelképezi, amelyből valami hiányzik, mégpedig az oltáriszentség ünnepe. Az ünneppé nyilvánítás közvetlen előzménye a híres, Raffaello által is megfestett bolsenai csoda volt. A pápa épp Orvietóban időzött, amikor hírül vitték neki, hogy a közeli Bolsenában az ostya a pap kezében úrfelmutatás-kor vérezni kezdett.

Az ünnep fő eseménye a körmenet, amelyen körülhordozzák az Oltáriszentséget. A körmenet útvonala mentén négy oltárt állítanak fel az ott tartandó rövid szertartás (evangélium-éneklés és áldás) céljára. Az oltárok fölé lombsátrat emelnek, a földre, a tovahaladó oltáriszentség elé rózsaszirmot szórnak. A virágszőnyeg (másutt széna- és illatos füvek terítik be a körmenet útvonalát) és a díszítésre szolgáló zöldágak varázserejű szentelményeknek számítottak; hasonló hatást tulajdonítottak nekik, mint más ünnepek „megszentelődött” növényeinek (főleg betegség és villámcsapás ellen). Az oltáriszentséget a talpas szentségtartóban, más néven úrmutatóban (latin: monstrantia) hordozzák körül, s abban teszik ki ünnepélyes szentségimádásra is. Ez a valósággyakorlat is a XIII. században keletkezett. Az úrmutató készítését az úrnapi körmenet és a szentségimádás tette szükségessé.